

havde forudset det! Han havde altid haft en svag Hukommelse for den Hengivenhed, han mødte i Livet, hvorimod enhver Modgang, enhver ringe Krænkelser gravede sig ned i hans Erindring med uudslettelig Stenskrift. Og dog havde hun maattet elske ham! Mod sin Vilje havde hun maattet tjene ham under alle Ydmygelser. Og hun vidste, at hun vilde blive ved at elske ham. Indtil sin sidste Time vilde hun knæle for hans Minde!

Hen paa Morgenstunden, da de første Vogne hørtes paa Gaden, erklærede Professor Bendix efter en Underøgelse, at Døden var indtraadt. Kort efter gled ogsaa den Dødes Øjenlaag op.

— — —

Skønt Enslevs Død mange Steder i Landet føltes som en Befrielse, mærkedes det i disse Dage, at han havde været en Konge for sit Folk. Selv Pastor Stensballes nye Blad vovede ikke at angribe hans Minde paa krænkende Maade. I en klog og behersket Artikel erkendtes det, at han havde ejet noget af den store Statsmands Evne til at arbejde med Menneskemassen som en inspireret Kunstner med sit Ler; men da det ikke var Guds Aand, der vejlede ham, men Trodsens og Ulydighedens Aand, havde han efterladt sit Land i Opløsning og Forfald og var tilsidst bleven svigtet af sit eget Parti.

„Saaledes døde da denne engang saa mægtige og for-gudede Mand ensom og forladt. Hvad der nu vil samles om hans Navn, er kun Skygger.“